

Békési

Harangszó

XV. évfolyam 2. szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2013. szeptember

Móra Ferenc: Kertem alján

Kertem alján
lombot ontva
vén akácfa vetkezik,
ablakomba
búcsút mondva
nyújtogatja ágkezeit.

Ha szűkellő
ősz szellő
simogatja sudarát,
gallya rebben,
halk zörejből
sírja vissza szép nyarát.

Pusztán árad
bármi bágyadt,
bármi búsan bólogat,
vén akácom,
e világon
nincsen nálad boldogabb!

Viharával,
nyomorával,
átaluszod a telet-
új virággal,
lombos ággal
kelteget a kikelet.

**De mi nem vagyunk meghátrálás emberei, hogy elveszünk,
hanem hitői, hogy életet nyerjünk.**

(Zsid 10:39)

Szerkesztői jegyzet

Amikor ezt a lapot olvassa, már jócskán túl vagyunk a nyáron és a szabadságolások idején. Elkezdődött az iskola, vége a vakációnak, gyermekeink neki-látanak a tanulás sokszor meg-terhelő munkájának. Az okta-tás gyökeresen átalakul, és jóval több teher hárul mind diákra, mind pedagógusra. Az oktatás szereplőnek döntő többsége bizonyta-lansággal és némi félelemmel tekint a jövőbe, jó tudni, hogy a Kószikla, Jézus Krisztus to-vábbra is szilárd alapot nyújt az életünk szá-mára. Aki benne bíz, nem szégyenül meg soha. A döntő kérdés az, hogy bízunk-e az Úr-ban? Hajlandóan vagyunk-e rábízni az életün-kezt újra? Miközben az első hónapokban szinte alig történt valami a gyülekezetben a szoká-sos alkalmakon kívül, most igencsak megsza-porodtak a programok, kapkodtuk a fejünket, hogy ki hova tud eljutni. Több ülést tartott a presbitérium, volt kirándulás, ballagás, évzá-ró, konfirmáció. Gyorsan peregtek az esemé-nyek. Gyökössy Endre így fogalmaz: „A közép-korban talán azért voltak alázatosabbak az emberek, mert homokórájuk volt, és szüntel-en látniuk kellett a lepergő homokszemeket. A mi óránk mutatója már körbejár, és egy ki-csit becsap bennünket.” Igen, jól kell beosztani az időnket! Isten Igéje megtanít arra, hogy életünk minden percét az Úrtól kaptuk, és el-számolással tartozunk neki. Csodálatos alka-lom a Heidelbergi Káté születésének 450. év-fordulója. Elsősorban lehetőség arra nézve, hogy ismét megvizsgáljuk református hitün-kezt, annak alapjait. Tegyük fel magunknak a kérdést: Miért vagyok én református? Mit hi-szünk mi reformátusok? Az összmagyar refor-mátus zsinat elfogadta a Heidelbergi Káté új fordítását, amelynek beszerzését mindenki-nek meleg szívvel ajánlom. A jelenlegi lap-számban erről is megemlékezünk. Olvashat az elmúlt hónapok további eseményeiről is. Istentől jövő áldott lehetőségként kell tekin-tenünk a határon túli magyar reformátusokkal való találkozásokra is. Áprilisban Sarmaságon (Románia, Szilágy megye) jártunk, augusztus-ban pedig a Kolozsvár-Hidelvei Református Egyházközség delegációja járt nálunk. Ugyan-ebben a hónapban került sor az egykori Bé-kés-Bánati Református Egyházmegye találko-zójára Makón, ahol a Trianonba három országba (Magyarország, Románia, délszláv állam) kényszerített reformátusok imádták együtt a történelem Urát, aki ismét „egyesí-tette” azt, ami lassan száz éve szétszakadt. Óriási lehetőség, ez, éljünk minden testvéri találkozással!

Mucsi András

Kedves Olvasó!

Lassan fél éve, hogy utoljára je-lentkeztünk Gyülekezetünk Híradó-jával. Ez idő alatt számtalan fontos esemény történt, melynek jó részé-ről olvashat lapunk hasábjain. Em-beri természetünkhöz hozzátarto-zik, hogy feltegyük a kérdést: mi volt ezek között a legmeghatározóbb, ami fajsúlyát tekintve a jövőre nézve is hatással lehet?

Nos, a válasz kézenfekvő: iskolánk integrációs folyamata, amihez hoz-zájárult a köznevelés teljes átalakí-tása is. Ha valami, akkor ez feladta a leckét mindenkinek!

De mit is látott ebből a kívülről?

Először is számos olyan vezetői intézkedést, ami első hallásra, lá-tásra érdekeket sértőnek tűnhetett. Csoport összevonásokat, átszerve-zéseket, elbocsátásokat, alapdo-kumentumok teljes átdolgozását, fenntartói ellenőrzést, és sok egyéb olyan kisebb-nagyobb változást, amit mindenki másként értékel. Bi-zony naponta szembesültünk véle-ményekkel és ellenvéleményekkel, többnyire megalapozatlan kritikai megjegyzésekkel, amik a legtöbb esetben hátráltatták és megnehezi-tették a folyamatokat. Röviden: kap-tunk hideget és meleget egyaránt.

Hála azonban a szakszerű és ala-pos előkészítő munkának, mára beigazolódott: a hónapok óta tar-tó megfeszített munka meghozta gyümölcsét. Szeptember 1-jén egy minden tekintetben jól előkészí-

tett, a tör-vényi elő-írásoknak megfelelő egységes intézmény-rendszert kezdhet-e meg mun-káját gyülekezetünk fenntartásában

1120 tanulóval és 130 pedagógussal. Csak a nyár folyamán pályázati for-rásból 5 millió Ft-os könyvtárfejlesz-tés, önkormányzati támogatásból több, mint 12 milliós fűtőkorszerű-sítés, saját forrásból közel 8 milliós egyéb beruházás valósulhatott meg intézményünkben! S ehhez még hozzájön a Rákóczi úti alsótagozat teljes energetikai felújítása, ami ha-marosan elkezdődik!

Gyülekezetünk jövőjének záloga gyermekeinkben rejlik. Úgy gondo-lom, az elmúlt 461 év egyértelműen igazolta: reformátor atyáink jól gon-dolták: iskola nélkül nincs megmara-dás, nincs jövő. Az egyház vetemé-nyeskertje ma is az iskola lehet!

Hordozzuk naponta imádsága-inkbán iskolánkat, a benne sok ál-dozatot vállaló pedagógusok és munkájukat segítők életét, hiszen ezzel gyermekeink, unokáink jövő-jét építjük! Erről szól intézményünk jelmondata is, amit az új zászlónk avató szalagjára is felírtunk: Ora et labora! Imádkozzál és dolgozzál!

Katona Gyula lelkipásztor

450 éves a Heidelbergi Káté

Ebben az évben emlékezünk meg a Heidelbergi Káté hitvallási iratunk születésének 450. évfordulójáról. A Magyarországi Református Egyház zsinata elfogadta a dokumentum új fordítását, amelynek első, minden-ki számára jól ismert kérdését közöljük – kicsit más nyelvezettel, mint ahogy azt megszoktuk.

1. Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?

Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok¹ – nem az önmaga-mé,² hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisz-tusnak a tulajdona vagyok.³ Ő drága vérével minden bűnömért mara-déktalanul megfizetett,⁴ és az ördög hatalmából megszabadított.⁵ Úgy megőriz,⁶ hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről,⁷ sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia.⁸ Ezért Szent-lelkével bizonyosságot ad örök életemről, és szív szerint hajlandóvá és késszé tesz arra,⁹ hogy szüntelenül neki éljek.¹⁰

¹Róm 14,8 • ²1Kor 6,19 • ³1Kor 3,23 • ⁴1Pt 1,18–19; 1Jn 1,7 • ⁵1Jn 3,8 • ⁶Jn 6,39 • ⁷Mt 10,30; Lk 21,18 • ⁸Róm 8,28 • ⁹2Kor 1,20–22; Ef 1,13–14 • ¹⁰Róm 8,14.16

„Mi nem a meghátrálás emberei vagyunk”

Presbiteri és gyülekezeti konferencia Békésen

Április 27-én gyülekezetünk rendezte meg a konferenciát. A nyitóáthítatot dr. Tóth Zoltán füzessgyarmati lelkipásztor tartotta, a Zsidókhoz írt páli levél 10.39 alapján: „De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk”.

Újabb szenvedések következnek be, újabb harcok – jelentette ki a lelkipásztor –, küzdő, diadalmas harcai az egyháznak; Ahogyan régen is volt, úgy lesz ma is, a jelenben. És csak az igaz hitűek maradnak meg, ahogyan a régi időkben is volt. Vagy Krisztust követed, vagy meghódolsz a világi hatalmaságok előtt – szólt az intelem. „Annak a hajónak egyik szél sem kedvez, aki nem tudja merre tart” – tartja a mondas. Megújult élet és hálás szív. Ez kell jellemezzen bennünket keresztyéneket.

Ennek a konferenciának a középpontjában az éppen 450 éves Heidelbergi Káté állott. Erről tartott előadást a második előadó, juhász Tamás, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet professzora. S a kátén belül is a mai meghívás, a fő témája ennek az előadásnak a 20. és 21. kérdés és felelet volt.

A 20. KÉRDÉS: „Mindenek üdvözülhetnek-e Krisztus által, akik Ádám által elvesztek?”

FELELET: „Nem mindenek, hanem csak azok, akik igaz hit által ő belé oltatnak, és minden jó teteményét magukhoz kapcsolják”

21. KÉRDÉS: „Mi az igaz hit?”

FELELET: „Az igaz hit nemcsak oly biztos ismeret, amelynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő igéjében nekünk kijelentett, hanem azon felül még az a szívbéli bizalom is, melyet Szentlélek az evangélium által gerjeszt bennem, hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékozik az ő ingyen kegyelméből, egyedül a Krisztus érdeméért”

A második előadást Bittó Zoltán közgazdász, az Állami Számvevőszék nyugalmazott igazgatóhelyettese, a Magyar Református Presbiteri Szövetség Felügyelő Bizottsága elnöke tartotta. Arról szólt, hogy a rész szerinti ismeretek tükör által homályosak. Mit is jelent keresztyénnek lenni? Elfogadni Isten kijelentését és Jézus krisztus tanításait. „A keresztyénség életforma” – idézte Gyökösi Endrét az előadó. S idézte a Zsidók 11,1-et is: „A hit pedig a reményllett dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés”. Idézet hangzott el a Hegyi Beszédből is: „Úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat”.

A konferenciát Katona Gyula esperes úr zárta, majd a résztvevők finom ebédet fogyaszthattak el a Nagyház Pince Borozóban.

Zsombok Imre

Fontos döntések a presbitérium és az igazgatótanács asztalán

Templomépítés, iskolai átszervezés, gyülekezeti programok megvalósítása, lelkesi lakásfelújítás szerepelt a presbitérium és az igazgatótanács asztalán.

2013. május 30-án a presbitérium elfogadta a gyülekezet és az intézmény 2012. évi záró számadását, majd iskolai ügyek, átszervezések kérdés került napirendre. Megtárgyalta a presbitérium a fenntartói ellenőrzésről szóló beszámolót, amely több kisebb hiányosságot, egyenetlenséget tárt fel, de ezeket az iskola a szeptember 1-jei kezdésre ki is javította. Elsősorban a tanügyi dokumentumok tanárok általi vezetésében voltak kisebb-nagyobb egyenetlenségek.

A bélmegyeri templom elkészült a belső berendezés kérdése kapcsán a presbiteriek álláspontja az volt, hogy a Tisza Kálmán Közoktatási Intézménnyel kell együttműködni a kivitelezésben. Az erdélyi faanyag nagyban csökkenti az árakat. Döntés született a Karacs Teréz utcai szolgálati lakással kapcsolatban, amelynek teljes felújítását rendelte el a presbitérium. Ebben ma Fehér Csaba lakik. A régi fűtési rendszer mellett a villanyvezetékeket is ki kellett cserélni. Szó esett a Szánthó Albert utcai iskolaépület felújításáról is, amelyben a városi önkormányzatnak, mint tulajdonosnak nagy szerepe van. Ennek megfelelően több millió forinttal járult hozzá a kazáncseréhez, a nyílászárók cseréjéhez és javításához.

Július 28-án többek között az intézmény Alapító Okiratát kellett módosítani a kormányhivatal jelzése alapján, amely tulajdonképpen technikai jellegű volt. Döntős született arról is, hogy a bélmegyeri református templom belső bútorzatát a Tisza Kálmán Közoktatási Intézmény faipari műhelye fogja elkészíteni. Ez a döntés több százezer forinttal kisebb költségvetést tesz lehetővé szemben azzal, mintha vállalkozóval készítették volna el a padokat, szószéket, úrasztalát. A helyi református gyülekezet is vállalta, hogy az állami fenntartású általános iskolákban megszervezi első és ötödik évfolyamon a hitoktatást. A presbitérium döntése alapján az országos tanterv került átvételre.

Imádság

Istenünk, Urunk Jézus Krisztus,
egyetlen Megváltónk Atyja!

Kegyelmet adj nekünk, hogy megszívleljük szétszakadozottságunk nagy veszélyeit!

Söpörj el minden gyűlöletet és mindazt, ami akadályoz minket az egyetértésben!

Amiképpen egy test és egy Lélek van, és elhívásunk egy reménysége: egy Úr, egy hit és egy keresztség, egy Isten és mindnyájunknak Atyja, úgy mi is ezután egy szív és egy lélek legyünk, egybekötve az igazság és a békesség, a hit és a szeretet szent kötelékével.

Téged egy lélekkel és egy ajakkal dicsérünk
Jézus Krisztus által, mindörökké! Ámen.

(özv. Szabó Istvánné, Bélmegyer)

Elballagtak a végzős gimnazisták

Nagy érdeklődés mellett, ünnepi istentisztelet keretében vett búcsút a gimnáziumi évektől Lipták György (12.A) és D. Nagyné Kecskeméti Nóra (13.B) végzős osztálya. Katona Gyula esperes az őszinte visszatekintésről, Kovács Dániel igazgató a beiratkozás és a ballagás közötti évek minőségi munkájáról beszélt.

A diákok a hagyományoknak megfelelően végigjárták a nagy múltú gimnázium főépületének helyiségeit, majd az iskolazászló vezetése alatt átmentek a református templomba, ahol az ünnepség zajlott. Katona Gyula esperes a 2Móz 19,1-6 igeszakasz alapján arról beszélt, hogy a ballagók életének egyik meghatározó eseménye ez a nap, amikor jelképesen letáboroztunk a templomban, és visszatekintünk a megtett útra. Van mire emlékezni, és életünkben észre lehet venni Isten keze nyomát. A felolvasott ige tanulsága: az őszinte visszatekintés fontos, Isten a népet „sasszárnynon hordozta”, de a jövőben is lehet rá számítani. A népünknek mindezek mellett csak akkor lesz távlata és jövője, ha felismerjük, meglátjuk életünk Urát – mondta az esperes.

Izsó Gábor, Békés város polgármestere „útra bocsátó rituálénak” nevezte a ballagást, amely után új időszak kezdődik a diákok életében. A változó világban az egyetlen biztos támasznak az evangéliumot nevezte a polgármester.

Kovács Dániel igazgató arra helyezte a hangsúlyt, hogy olyan értékrendet diktáljon a református egyházi oktatás, hogy már a bemenetnél jó reménységgel lehessen tekinteni a kimenetre. Az egyházi iskolák lényege Jézus Krisztus felmutatása, valamint olyan oktatás biztosítása, amelyben élet, áldás és erő van.

A tanévzáró ünnepség keretében átadták a több éves munkáért járó elismeréseket. A református gimnázium leg-rangosabb elismerését, a Szegedi Kis István Díjat Derányi

Edit 13.B osztályos tanuló kapta, míg a Békési Öregdiákok Egyesülete díjának Lisztes Balázs (13.B) tanuló a birtokosa.

Derányi Edit kapta a Szegedi Kis István Díjat

A 2012/2013. tanév a május 4-én tartott ballagással véget ért a Szegedi Kis István Református Gimnáziumban. A hagyományoknak megfelelően kiosztásra került a Szegedi Kis István Díj is, amelyet ebben az évben a tantestület döntése alapján Derányi Edit, a 13.B osztály tanulója kapott meg.

Az alábbiakban laudációját (méltatását) olvashatják, amelyet a ballagási ünnepségen Kovács Dániel igazgató olvasott fel.

„Derányi Edit az általános iskola elvégzése után jelentkezett iskolánk nyelvi előkészítő osztályába. Az elmúlt öt év során kimagasló tanulmányi eredményeket ért el. 10. osztályban előrehozott érettségi vizsgát tett angol nyelvből középszinten, majd 11. osztályban emelt szinten. 12. osztályban matematikából érettségizett. Az előrehozott érettségi vizsgákat jeles eredménnyel teljesítette. Gimnáziumi tanulmányai alatt megszerezte az angol középfokú nyelvvizsgát. Kiváló tanulmányi eredményei mellett eredményesen szerepelt iskolai versenyeken. Első helyezést ért el a Püski Sándor emléktárgyversenyen, valamint különdíjat kapott az iskolai környezetvédelmi versenyen. Iskolánkat számos

megyei és országos versenyen képviselte. A Békési Püski Sándor Könyvtár reklámfilm pályázatán első helyezést, a könyvtár várostörténeti vetélkedőjén a második helyezést, a Benkő István Természettudományi Emlékversenyen harmadik helyezést ért el. Az Avram Herskho Országos Természettudományi Versenyen laborgyakorlati különdíjban részesült. A Békési Városvédő és Szépítő Egyesület „Fiatalok az épített környezet történeti kutatásában” című pályázaton sikeresen szerepelt. Mindig is érdeklődött a természettudományok iránt, ezért választotta a Szegedi Tudományegyetem biológia-matematika tanári szakát.

Edit kiemelkedő tanulmányi eredményei mellett az osztály közösségi életében is nagyon fontos, meghatározó szerepet játszott. Az elmúlt évek során mindenben lehetett rá számítani, az iskolaújság szerkesztésétől kezdve a közös programok megszervezéséig. Olyan emberi értékekkel rendelkezik, amelyek diáktársai számára is példaeértékűek és követendőek.”

HOLLANDOK BÉKÉSEN – A SHIRCHADASJ & BAND

Ez év május 2-án adott nagyszerű koncertet templomunkban a világszerte ismert Shirchadasj & Band holland gospel kórus, akik idén már 25. alkalommal jártak hazánkban. „Grace” (Kegyelem) című műsoruk most sem okozott csalódást a gospel zenét szerető közönségnek, akik ezen az estén is megtöltötték a templomot. A dalok és zeneszámok – mint mindig – most is arról a Jézus Krisztusban megtalálható kegyelemről szóltak, amely egyedül képes szabaddá és teljessé tenni az emberi életet.

A technikai személyzet már a délelőtti folyamán megérkezett, hogy beépítsék, színpaddá varázsolják a templom egy részét. Gondosan megtervezett és precízen végzett munkának lehettünk szemlélői és résztvevői már ezekben az órákban is, melyből kiemelkedett holland református testvéreink jézusi hitének és a kemény fizikai munkának gördülékeny és minőségi elegyítése, - „Orando et laborando!”.

Délben érkezett meg a kórus, akiket egyik presbiterünk látott vendégül a „Bagolyban”. Ezután próbák, összehangolások következtek egészen a koncertig, no meg a feszült várakozás, hogy minden rendben lesz-e a kezdésre.

Nos, azt hiszem, mindnyájunk nevében írhatom, hogy felemelő, szívet-lelket melengető és hitet erősítő pillanatoknak voltunk tanúi az esti koncerten.

Katona Gyula esperes-lelkész köszöntője után Gillicze Réka, a Magyar Református Szeretetszolgálat szóvivője (alkalmi kórustag) mutatta be a kórust és azt a zenei irányzatot (gospel), amely megjelenésében, hangzatában mára már egyre kevésbé idegen a magyar református zeneiségtől. Beszélt arról, hogy a modern zenei irányzatok felhangzása a templomainkban nemcsak színesíthetik liturgiánkat, de alkalmat teremthetnek az egyháztól elidegenedett fiataloknak is arra, hogy újra felfedezzék maguknak a keresztyén értékeket és a gyülekezet-hez tartozás meggazdagító valóságát, naponként megélhető örömet.

A színes fény-effektek, látványelemek, pantomim betétek és – természetesen – a profi ének- és zenetudás felejthetetlen élménnyé tették ezt az estét még azok számára is, akik egyébként nem mindig értették az énekek angol szövegét. Isten Lelke kiáradt templomunkban és miközben közel hozott bennünket egymáshoz, betöltötte a szívünket hittel, örömmel és szeretettel.

A mintegy 70 főből álló kórus vendéglátását, elszállásolását gyülekezetünk vállalta, ami nem kevés előzetes tervezést, illetve szervezési és kivitelezési munkát jelentett. A technikai személyzetet a kollégiumunkban helyeztük el és a gyülekezeti termünkben

biztosítottuk részükre az étkezéseket. A kórustagokat viszont az erre jelentkező családok hívták meg magukhoz, ami nemcsak terhet, de nagyszerű alkalmat is adott arra, hogy személyesen is épülhessünk egymás hite és kultúrája által.

A koncert után a kórus még ellátogatott a „Pálinka Házba”, ahol népzenei, táncos folklór műsor mellett kaptak kóstolót a magyar vendéglátásból és a méltán világhírű békési pálinka ízeiből. Bizony, késő éjszaka volt, amikor végül nyugovóra térhettek, hogy másnap már egy másik város gyülekezetében hirdessék énekükkel a feltámadott, élő Jézus Krisztust. Azaz, hogy ma is van, ma is hív a KEGYELEM.

Ezúton is köszönjük mindazok segítségét, akik bármilyen módon hozzájárultak ahhoz, hogy ez a nap megvalósulhasson és sokak számára áldássá lehessen! A koncert lebonyolítása a gyülekezeti összefogás iskolapéldája is lehet, hiszen kicsik-nagyok, vezetők és egyszerű egyháztagok; sőt, református, baptista, pünkösdi és katolikus atyafiak felelős és odaadó szolgálata révén gazdagodhattunk általa. Hisszük, hogy Isten sokszorosan megajándékozta azokat ma is, akik az érte való szolgálatokban fáradoznak. Legyen Övé a dicsőség mindenért!

Infó: http://www.shirchadasj.nl/HU_History.html

Tanévnyitóra – Fehér Csaba lelkész igei gondolatai 2013. szeptember 1-jén

Textus: Zsoltárok 119,9. – TISZTA SZÍV AZ IGE ÁLTAL

Hála legyen az Úrnak, újra megindulhat egy tanév: a 2013-2014-es. A keresztyén ember ilyenkor nemcsak az ezzel együtt járó munkát, feladatot látja, és nemcsak annak örül, hogy a gyermeke újabb osztályba lépett, hanem tele van a szíve hálaadással a gondviselő Isten iránt, aki őt is, meg gyermekeit is megőrizte, elsegítette erre a napra. S akinek kezébe, oltalmába most újra belehelyezheti őket. Hálát ad azért is, hogy ezt a rendkívül nehéz munkát - a gyermeknevelésre, a tanításra gondolok - nem egyedül kell végeznie, hanem kap hozzá segítséget is: pedagógusokat, nevelőket, szépen felszerelt iskolát, de mindenképp felett magát az Urat, Jézust, aki megígérte nekünk jelenlétét és erejét „veletek vagyok minden napon a világ végéig”. Bizony szükségünk is van Rá, hiszen a gondok nem csökkennek, hanem inkább minden évvel súlyosabbakká lesznek, hasonlóan az első osztályos gyermekek táskájához, már-már kilátástalanná téve egyaránt a szülők és pedagógusok helyzetét. Tiszta szerencse, hogy ebből a gyermekek csak keveset érzékelnek! Mai felolvasott igénk, ez a szép zsoltáridézet az emberi lélek tisztaságának kérdéséről feszegeti. Fontos ez? - kérdezhetnénk, s legyünk őszinték: a ma emberének (különösen pedig az ifjúságnak) nem ez a legfontosabb gondja az életben. Nos, mielőtt megpróbálnánk megvilágítani a bibliai idézet üzenetét, kikerülhetetlen, hogy - ha csak röviden is, de - szóljunk arról a lelki-állapotról, ami minket, embereket - ma is - jellemez:

1. CSÓDHELYZET

Egészen röviden ezzel a szóval lehetne jellemezni a helyzetet. Olvastam, hogy mostanában megint egy jónevű magyar utazási iroda élt át hasonlót, feltétebb kínos helyzetbe hozva ezzel sok száz honfitársunkat, akiknek a csőd miatt bizonytalanná vált a hazautazásuk a nyári szabadságról. De ennél van sokkal rosszabb is, gondoljunk csak a bedőlt hitelekre, a csődbe ment családi gazdaságokra, vagy a rettegésre, amit az esetleges végrehajtás árnyéka okoz egy-egy család életében, amikor jobb esetben csak az ingóságokat, rosszabban magát a házat viszik el a fejük felől. Nos, a csőd - legyen az akár üzleti, akár személyes jellegű - rettenetes dolog, mert teljesen bizonytalanná és kiszolgáltatottá teszi

az embert. Ráadásul a csődhelyzet átélése sokszor még mélyebbre viszi az embert, olyan utakra, melyek vége vagy valamilyen bűnbe, vagy - szintén nem ritkán - az öngyilkosságba torkollik. De lelki értelemben is be lehet csődőlni, ami azt jelenti, hogy az életútjára (életvezetésére) nézve válik bizonytalanná és kiszolgáltatottá valaki, melynek elkerülhetetlen következménye lesz a „tisztá életút” beszennyeződése, tisztátalansága. És azt gondolom, hogy sok ember lelki állapotát ma pontosan ez jellemzi: bizonytalanság és kiszolgáltatottság. Ahhoz lehetne a helyzetet hasonlítani, mint amikor valaki egyedül egy idegen országba vetődik. Hiányoznak az ismerős arcok, házak, épületek, kiírások, melyek segítenék a tájékozódást. De nincs térkép sem, vagy egy érthető útbaigazító tábla, vagy bárki, aki segíthetne. Bizonytalanság és kiszolgáltatottság. Ezek olyan hiányok az ember életében, amelyek valami nélkülözhetetlen, nagyon fontos dolog szükségességét mutatják. A bizonytalanság ellentéte: a bizonyosság (vagy biztonság), ami akkor jellemez minket, amikor tudjuk: hol vagyunk; hová tartunk; milyen úton megyünk; s, hogy bármi történik is körülöttünk, semmi végzetes baj nem érhet minket. A hívő emberek kiváltsága pedig az, hogy tudja: mindezt kinek köszönheti. Annak, Aki velünk van (velünk tart) az úton; s aki nekünk Jézus Krisztus által Atyánk, egyébként meg ennek a világnak a Teremtője: szerető, kegyelmes és hűséges Isten.

A másik a kiszolgáltatottság. Ez a szabadság hiányát jelenti. Az van kiszolgáltatott helyzetben (akár anyagi, akár fizikai vagy lelki-szellemi értelemben), aki gondolkodásában, akaratában és tetteiben nem szabad. De vajon létezik-e ma teljes szabadság? Nyilvánvalóan NEM. A Biblia elmondja, hogy az ember az Édenkertben veszítette el a szabadságát, rabigába hajtva nemcsak a saját fejét, hanem az egész teremtett világot is. S ezen még a hit sem tud teljes mértékben segíteni, hisz' hiába térünk Istenhez, attól még ugyanúgy egy megromlott, a bűn szolgálatában álló világban élünk, ahol ennek törvényei érvényesülnek. Szeretnénk szabadok lenni, törekszünk rá, de mégis ezernyi dologtól függ az életünk. Jézus Krisztus azonban igazi szabadságot hozott el a

benne hívők számára.

„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” – mondja a Jn. 8,36-ban. Ez a szabadság azonban a lélek szabadsága, a szellemé, amit ettől kezdve nem köthet gúzsba sem ördög, sem ember. Tegyük hát fel a kérdést magunknak: Nem az-e az embernek - s az ifjúságnak is - a legfőbb problémája, hogy körülötte, és benne is minden bizonytalanná és kiszolgáltatottá vált? Gondoljunk csak a két legelemibb és legtöbbet hangoztatott dologra: az erkölcsre és a jövőképre. Lát ezekben a ma embere (idős vagy fiatal) valami biztosit? És biztonságot adónak érzi őket? Nem hinném. Ne csodálkozzunk hát sem az erkölcstelenség, sem pedig a reménytelenség egyre nagyobb terjedésében! Ne csodálkozzunk azon, hogy a bűn, a tisztátalanság ennyire átszővi az emberi élet minden területét. Látjuk tehát, hogy mennyire fontos választ találni a zsoltáros által is feltett kérdésre: „Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú?”. S látjuk azt is, hogy ez nemcsak az akkori embernek a problémája. Ezért kellett Ádámnak és Évának elhagynia Édent. Ezért kellett Nőé idejében megtörténnie az özönvíznek. Ezért választotta ki a népek tengeréből Isten Ábrahámot és ígérte meg neki, hogy ő lesz a hívők atyja. Ezért adta Mózesen keresztül népének a parancsolatokat. És – természetesen – ezért küldte el az idő teljességében a Fiút (Jézus Krisztust), hogy legyen számunkra „út, igazság, és élet”, hogy elnyerjük általa Istentől a számunkra Őbenne elkészített üdvösséget. Az egész emberi történelem erről a bizonytalanságról és kiszolgáltatottságról szól, no meg arról, hogy időről-időre miképpen próbáltunk kiutakat és megoldásokat keresni. Igen. Egész megmaradásunk és jövőnk azon áll vagy bukik, hogy fontos-e nekünk ez a mai kérdés s, hogy tudunk-e rá válaszolni?!

2. A MEGVÁLTÓ

Nos, valódi csoda az, ha egy csődhelyzetben váratlanul segítséget kap az ember. „Ritka, mint a fehér holló”, hogy a legnagyobb nyomorúság közepette egyszer csak megjelenjen valaki és így szóljon: majd én rendbe teszem a dolgaikat. Ha pedig ez - ráadásul - önzetlenül történne, s pláne értünk, a mi megmentésünkért - nos, akkor ez a le-

gelképesztőbb eset volna azóta, hogy egy hívős moszkvai hajnalon ezzel a szalagcímmel jelent meg a Pravda: Szenzáció! Ember a világűrben! Nem is véletlen tehát, hogy az ilyen segítőt az ókorban megváltónak hívták. Megváltó az, aki meg-, azaz kivált engem a nyomorúságból. (HK. 2. - Mi kell a boldogsághoz? = 1. csődben vagyok; 2. hogyan szabadulok meg belőle? (Ki a megváltóm?); 3. milyen hálával tartozok ezért a megváltómnak?) „Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú?” - kérdezi a zsoltáros, majd válaszol is rá: „Úgy, hogy megtartja igédet.” De mi is ez az „Ige”, amit meg kellene tartania az ifjúnak (s persze az idősebbnek is) ahhoz, hogy bizonyosságban, reménységben és tisztán élhessen. Nos, az „Ige” nemcsak szavakat; nemcsak a Bibliát, vagy annak bizonyos mondatait jelenti, hanem ezeknél sokkal többet és sokszorta

mélyebbet! Az Ige: az élő és személyes Isten megnyilatkozása; az élő és személyes Isten akarata; az élő és személyes Isten mindenható cselekedete. Az Ige maga a megváltás. A megváltás pedig maga Jézus Krisztus! Ezért kezdi így János az evangéliumát: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. ... Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.” Az Ige tehát – legalábbis keresztyén értelmezés szerint – Isten Jézus Krisztusban véghezvitt megváltói tette, amely ha célba talál az emberi szívben, akkor ott megtörténik a csoda. A csoda, mely által: a bizonytalanságunkból bizonyosság; a kiszolgáltatottságból szabadság, a félelmeinkből biztonság; a reménytelenségeinkből igazi remény; tisztátalan útjainkból tiszta életvezetés; céltalanságunkból (vagy

a hamis célok kergetéséből) igazi, teljes, tartalmas és harmonikus élet lesz, igaz célokkal és feladatokkal. Ezt megtalálni, ide eljutni, ez a boldog ifjúság és a boldog élet titka, ami ma annyira hiányzik sokak életéből!

A mai nappal hivatalosan is elkezdődik az új tanév. Új kihívások, problémák, feladatok, s persze sok-sok szép és jó dolog is egyben. Ahhoz azonban, hogy gyermekeinkből teljes és harmonikus életet élő, megváltott életű, boldog felnőttek legyenek, nekik is és nekünk is az élő Igére, Jézusra van szükségünk. „Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú (és mi mindnyájan)? Úgy, hogy megtartja (megtartjuk = befogadjuk, és komolyan vesszük a Te) igédet.”

Hogy így legyen, ezért imádkozzunk! Ámen.

(Elhangzott 2013. szeptember 1-jén a kamuti és muronyi gyülekezetben)

Konfirmáció a gyülekezetünkben

Fiatlajaink ünnepi hitvallására (konfirmálás) ebben az évben május 12-én, egy gyönyörű szép vasárnapon került sor a délelőtti istentisztelet keretében. Az egész tanévben tartó felkészítő alkalmakon 18-an vettek részt, akikhez később még három felnőtt korú konfirmandus is csatlakozott, így összesen 21 fiatal tett fogadalmat Jézus Krisztusba vetett hitéről és a református egyházhoz való tartozás életre szóló szándékáról.

Az ünnepi igehirdetés a Máté evangéliuma 6. fejezetének 19-21. versei alapján egy mai „kincsvadászatról” szólt. Ellentétben a világgal, mi nem földi kincseket keresünk és gyűjtünk, hanem mennyieket. S fiataljaink –

ahogy a prédikáció fogalmazott – „... ma arról fognak itt bizonyosságot tenni előttünk, hogy rátaláltak egy olyan kincsre, amely maradandó, igazi értékkel bír, és igaz boldogságot adó. S hogy mi ez a kincs? Nos, nem más ez, mint Isten legnagyobb ajándéka e világnak, az embernek; az ajándékok ajándéka; a legfőbb és legfontosabb JÓ, amire szükségünk van, az Ő egyszerű Fia, a mi üdvözítő, megváltó urunk, Jézus Krisztus!”

A konfirmáció elején Gellénné Körösi Eszter tanárnő szavát hallgattuk meg, majd a konfirmáló fiatalok egyenként adtak számot arról az ismeretről, melyet évközben a káté-órákon

elsajátítottak. Ezt követően fennállva lehattunk tanúi annak, ahogy mindnyájan ünnepélyes fogadalmat tettek Jézus Krisztus követése és református anyaszentegyházunk szolgálata mellett. A lélekemelő pillanatokat a gyülekezet köszöntése követte, melyet dr. Petneházi Zsigmond gondnok tolmácsolt egy Ravasz László imádságon keresztül.

Istentiszteletünk közös úrvacsoravétellel zárult, ahol elsőnek az ifjú egyháztagok éltek a szent jegyekkel.

A most induló tanévben is indítunk konfirmációi oktatást, melyre jelentkezni – kicsiknek és nagyoknak – a Lelkészi Hivatalban lehet.

Fehér Csaba

Elballagott a három általános iskolás osztályunk

2013. június 15-én, szombaton ballagtak el általános iskolás végzőseink. A Petőfi utcai intézményegységből Vég Gábor 8.a osztályának 26 tanulója intett búcsút az általános iskolai éveket, míg a 8.a osztályt ez nem érintette, mivel ők hat évfolyamos képzésben vesznek részt („kisgimisek”). A Szánthó Albert utcán két osztály ballagott: a 22

fős 8. a (osztályfőnök: Szász Imréné), valamint a 23 fős 8.b (Lukács Eszter és Kindli János).

Az ünnepi istentiszteleten Katona Gyula esperes hirdette Isten ígését, amelynek alapja Sámson története (Bír 16,4-31) volt. Sámson teljesen az Úrnak szentelt ember volt, de amikor lemondott a kiválasztottság jeléről, a hosszú

hajról, elhagyta Istent is. Ha nem vagyunk résen, a bukás felé sodródunk. Mindenkinek van ugyanis sebezhető pontja, Sámsoné a párkapcsolat volt. A ballagók életében lezárul egy 8 éves időszak, és új kezdődik. Itt is oda kell azonban figyelni a kísértésekre. Ha azonban a bűn után képesek vagyunk a bűnbánatra, a megtérésre, az ajtó nyitva áll előttünk. Katona Gyula arra hívta fel a figyelmet, hogy a ballagók merjék rábízni magukat a csodára, hiszen Jézus azért adta magát halálra, hogy az ellenségei is megmeneküljenek.

Kellenek ünnepek, visszaemlékezések, visszatekintések Kovács Dániel igazgató szerint, aki jónak nevezte azt, hogy az életet ünnepek bontják részekre. Az életet tartalommal kell megöltetni, ehhez ki kell használni az Isten által adott időt, lehetőséget. Új lehetőségek, új alkalmak adódnak az ember életében. Az igazgató arra buzdította a ballagókat, hogy komolyan tekintsenek vissza, hogy mennyire töltötték jól az eltelt időt. Köszönetet mondott a szülőknek és az egyházközségnek a diákok munkájának támogatásáért, és egyúttal leszögezte, hogy a templom és az iskola párbeszéde csodákra képes.

Még egyszer Trianonról – egyházi szempontból

Az 1920. június 4-én aláírt trianoni békediktátum nem csak gazdasági, politikai, kulturális, hanem vallási szempontból is óriási törést jelentett a Kárpát-medencében. Az addig egységes magyarországi egyházakat szétvágtá az új határ, és új egyházak jöttek létre – kényszerűségből. Nem volt kivétel, mindenki megszenvetde a tragédiát.

A református egyházat is igen súlyosan érintette a trianoni béke, mert hagyományos egyházkerületeket vágott szét. A Magyarországi Református Egyház tulajdonképpen csak 1881-ben jött

létre a debreceni zsinaton, azelőtt az egyházkerületek teljes önállóságot élveztek, és az erdélyi református egyház is teljesen független volt a magyarországi egyháztestektől. Innentől fogva öt egyházkerület alkotta a református egyházat: a dunamelléki (Budapest), a dunántúli (Komárom, majd Pápa), a tiszántúli (Debrecen), a tiszáninneni (Miskolc) és az erdélyi (Kolozsvár) egyházkerület. A trianoni békével határon kívül került az erdélyi egyházkerület, a tiszántúli egyházkerület fele, a dunamelléki egyházkerület déli része, a horvátországi, burgenlandi gyülekezetek, Kárpátalja református népe, valamint a magyarokra Felvidék csíkjának magyar és szlovák reformátusai. A 2073 gyülekezetből 1012-t elveszített az egyház, híveinek száma 2,6 millió főről 1,6 millióra csökkent a megmaradt országtérületen. 3000 lelkészből 1000 az utódállamokban rekedt, az 1753 elemi iskolából 1117 maradt, a tanítók száma

3215-ről 2252-re esett vissza. Az eredetileg 27 református gimnáziumból kilenc az elcsatolt területeken volt. Szükségessé vált az egyház újjászervezése. Magyarországon megmaradt a négy egyházkerület rendszere. A megváltozott viszonyokhoz alkalmazkodva létrejött az új délvidéki református egyház, északon pedig létrejött a csehszlovákiai református keresztyén egyház, amely a felvidéki mellett a kárpátaljai gyülekezeteket is összefogta. A tiszántúli egyházkerület keleti feléből megalakult a Királyhágómelléki Református Egyházkerület, amely az erdélyiekkel együtt alkotta a Romániai Református Egyházat. Az új magyar református egyházak rögtön kisebbségi sorsban találták magukat. A traumának is köszönhetően Magyarországon és Romániában is komoly evangéliumi ébredés bontakozott ki, amely kisöpörte a racionalista és liberális teológiai szemléletet a református egyházból.

Történelmi találkozó volt Makón

A valamikori Békés-Bánáti Református Egyházmegye területén élő reformátusok határmenti találkozója történt meg Makón, a Makó-Belvárosi templomban augusztus 17-én. E nagyszabású, a református magyarságot egyesítő rendezvényen, a Békési Egyházmegyéi református gyülekezetünk huszonhárom tagja, presbiter és Katona Gyula esperes képvisel-

ték. A másik négy egyházmegyéi az anyaországi Csongrádi Egyházmegye gyülekezeteinek tagjai és vezetői, a határon túli magyarságot pedig – akiket a trianoni határok elszakítottak az anyaországtól – az Aradi, Temesvári és Bánáti (Délvidéki) Egyházmegye gyülekezeteinek tagjai és előljárói képviselték. Trianon előtt a hatalmas, Szeghalomtól a Vaskapuig nyújtózó terület

a Tiszántúli Református Egyházkerület része volt. 1920 után a Romániához tartozó régióban szervezték meg az aradi és temesi református egyházmegyéit, ahol mára lecsökkent a magyarok száma, ráadásul állandó harcot vívnak a beolvadással. Nyugat-Bánát (ahol Magyarirtabé, Békés testvértelepülése is fekszik) ma Szerbia része, ott csak néhány református gyülekezet van (magyarok és csehek). A Békés-Bánáti Református Egyházmegye Magyarországon maradt részeit a második világháború után kettészédtek: így jött létre a Békési és Csongrádi Református Egyházmegye. A délelőtti istentiszteleten – amelyen az ígét dr. Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke hirdette – az öt egyházmegye főjegyzői és esperesei együttműködési szándéknyilatkozatot, a Presbiteri Szövetségek vezetői pedig együttműködési megállapodást írtak alá. Délután Halász Béla szerbiai református püspök prédikált az istentiszteleten, majd a nap fénypontjaként közös úrvacsorai közösségre került sor, amely jól ábrázolta ki a szétszakított magyar reformátusság egységét Krisztusban.

Zsombok Imre

Kolozsvári vendégeink voltak

Augusztus 9-11. között Békésen tartózkodott a Kolozsvár-Hídelvei Református Egyházközség delegációja, amelyet Szöllősi János lelkipásztor vezetett. A testvérgyülekezeti kapcsolat néhány éve éledt fel, azóta a kolozsváriak rendszeresen megfordulnak Békésen, tavaly pedig gyülekezetünk tagjai jártak Erdély fővárosában. A lelkipásztor arról számolt be, hogy gyülekezetük a kolozsvári református egyházközségek összehasonlításában is kicsi, és öregszik. Számos vegyesházasság van a református magyarok körében román partnerrel, a gyerekek pedig gyakran nem érzik magukat magyaroknak, hanem a többségi nemzet nyelvet és kultúráját vallják magukénak. A gyülekezet ezen túl erősen öregszik. Mint ismert, az erdélyi nagyváros a románok erőszakos betelepítéseinek köszönhetően mára 80% fölötti arányban román város. Ugyan még mindig 50 ezer magyar lakik ott, de a 300 ezres lakossághoz viszonyítva ez törpe kisebb-

ség. Kolozsvár-Hídelve valamikor a város szélén feküdt, de a metropolisszá válás után mára a városközpont része. Egykoron szászok (németek) laktak, ma viszont magyar és román lakossága van. A zsinagóga népes egykori zsidó közösségre utal.

A küldöttség péntek este érkezett Békésre, a napot a gyulai fürdőben töltötték. A vacsora és a szállás békési családoknál lett megoldva, amelyért egyházközségünk minden önzetlen segítőkész köszönetet mond. Szombat délelőtt Gyulára látogattak a békésiekkel együtt, ahol a várat nézték meg. Ebéd után a békési uszoda és gyógyfürdő, majd a pálinkafesztivál nyújtott élményeket a vendégeknek. Este a gyülekezeti teremben volt vacsora (halászlé és túrós tészta). A vasárnapi istentiszteleten Szöllősi János és a gyülekezeti csoport szolgált. Közös ebéd után vasárnap délután indultak haza a kolozsváriak Erdélybe.

ŐSZI EVANGÉLIZÁCIÓS HÉT a református gyülekezetben

Ez évi őszi evangélizációs hetünket
(M)ilyeneké a mennyek országa?

címmel

2013. október 2-6. (szerda-szombat)

között 18 órai kezdettel

a gyülekezeti teremben tartjuk.

Ígét hirdet: Szászfalvi László,
a kisvárdai református gimnázium
vallás tanára

**Záró alkalomra vasárnap
negyed tíz órai kezdettel**
a templomban kerül sor.

*Mindenkit szeretettel várunk
a békési reformátusok*

Bemutakozás

Laskoti Zoltán exmisszus (segédlelkész)

Áldás Békesség az olvasónak! Mint már kiderülhetett a címből, a nevem Laskoti Zoltán és 2013-2014-ben a Békési Református Egyházközségben végzem gyakorlati évemet, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem

kirendelésével. Sok dolgot mondhatnék magamról, de a rövidség kedvéért beszéljenek helyettem a számok: 265, 170, 24, 4, 2, 1. Azaz: 265 kilométerre születtem Békéstől, Beregszász városában, Kárpátalján, ami jelenleg Ukrajnához tartozik. 170 centiméter magas vagyok, 24 éves. A 4 azt a négy embert jelenti, akik legközelebb állnak hozzám: szüleimet, húgomat és kedvesemet. Kettővel jeleztem azt a két dolgot, ami segít minden napot elkezdni és befejezni: ez a kettő pedig a hit és a humor. Imádkozom, hogy növekedjek mindkettőben. Az egy pedig azért egy, mert egyetlen célom van ezzel az évvel: szeretném, ha Isten Igéjének közös tanulása, forgatása révén együtt

haladnánk azon az úton, amelyen vezet az Idők Ura a gyülekezetet és lelkeszeit. Hálás vagyok minden olyan alkalomra, amikor átélem azt, hogy az az Ige, amellyel nekem üzent Isten, más számára is mond valamit. Ilyenkor úgy érzem, nem számít, milyen kevés ideje ismerjük egymást, mégis közünk van egymáshoz.

Köszönöm azt a támogatást, elfogadást és szeretetet, amit eddig is kaptam a Testvérektől, igyekszem megszolgálni figyelemmel, jó szóval, szeretettel. Remélem, találkozunk majd az istentiszteleten, hivatalban, a városban akárhol és ez az egy év, amit együtt töltünk Békésen, mindnyájunk épülésére telik majd el.

A Heidelbergi Kátéről a Magvetésen

Dr. Baráth Béla Levente és dr. Kovács Ábrahám, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem oktatói voltak a Magvetés Református Konferencia vendégei, amelyet június 26-án, szerdán került megrendezésre rendhagyó módon a református templomban. A téma „természetesen” nem lehetett más, mint a leghíresebb református hitvallási irat, amely 450 éve, 1563-ban született meg a németországi Pfalz fejedelemségben, válaszul a katolikus Tridenti Zsinatra.

„A reformátusok döntő többsége ma is be tud számolni a Heidelbergi Kátéhez, ehhez az idén 450 éves dokumentumhoz kötődő személyes élményeiről, hiszen ha máskor nem, a konfirmáció kapcsán találkozott vele. Ez a káté tehát nem csak fontos egyház- és művelő-

déstörténeti kordokumentum, de ma is élő és érvényes hitvallás.” – mondta Baráth Béla Levente, aki identitásformálónak nevezte a dokumentumot. Mint mondta, „a káté népszerűségének titka a belső tartalmi értékein túl nyilván folyamatos és intenzív használatában rejlik, abban a protestáns gyakorlatban, mely a káté tanulását, ismétlését, illetve az általa közvetített alapvető hittani ismeretek elmélyítését a kegyességygyakorlás lényeges elemévé tette.” Az előadó bemutatta a reformáció kálvini ágának helyzetét a XVI. századi Német-Római Birodalomban és Pfalzban, majd a káté szerzőiről, keletkezéséről és hatásáról beszélt. 1648-ban már 13 nyelvre fordították le, így magyarra és pl. arabra is. Magyar nyelvterületen hihetetlen népszerűsége tette szert a több

fordítást is megélt hitvallás.

Nem kevésbé volt érdekes Kovács Ábrahám egyetemi oktató előadása, amelynek címe: Kinek tartod Krisztust? Dogmatikai kérdések a Nicea-Konstantinápolyi Hitvallás, a Heidelbergi Káté és a Debreceni Hitvallás tükrében. Az előadásban Jézus Krisztus személyének értékelése, a vele kapcsolatos hozzáállás volt a téma, és a szerző címben jelzett dokumentumok Krisztussal kapcsolatos állításait mutatta be. Mint mondta, Krisztus személye összeköti a keresztyéneket, de el is választja, mert nem mindenhol ugyanaz a felfogás vele kapcsolatban.

Az előadások szerkesztett változata a Magvetés Református Konferencia szeptemberben megjelenő konferenciakötetében is olvasható.

Gyülekezeti kirándulás Sarmaságba

Április 20-21-én a békési református gyülekezet Erdélyben, pontosabban Bihar, Szatmár és Szilággy megyékben kirándult. Éjszakai szállásunk Sarmaságon (Szilággy megye) volt, ahonnan dr. Forvith Erzsébet szemész doktornő, presbiterünk származik. Az alábbiakban az ő úti beszámolóját olvashatjuk.

„Hazamegyek a falumba” mottóval a szívemben vállaltam el az idei missziói kirándulás megszervezését, amely az Érmellék és Szilággyország egy részének megtekintését tartalmazta.

2013. április 20-án reggel 6 órakor indultunk 29 fős kis csapatunkkal a református templom elől. Minden korosztály képviseltette magát a 6 évestől a 80 évesig. Verőfényes tavaszi reggelen érkezünk meg Érsemjénbe, ahol három neves személyiségről emlékeztünk meg. Az idős, de annál lelkesebb idegenvezetőnő a falu múzeumában várt mindet, és nagy tisztelettel és szeretettel beszélt a költő, nyelvújító, műfordító Kazinczy Ferencről, a nótáskapitány Fráter Lőránttól és Csíha Kálmán néhai erdélyi református püspök úrról, majd megtekintettük emlékszobáikat. A falu központjában szép, virágos parkban e neves személyiségek emlékére állított szobrokat is megcsodáltuk.

Utunk továbbvitt Nagyváradra, ahol az uniós támogatásból szépen felújított Károlyi-kastélyt néztük meg. Az egykori lovagvár a korhű szalonjaival, a kastélykert az évszázados fáival várt bennünket.

A déli langyos időben döcögtünk Érmindszent felé, közben elméláztunk az út két oldalán előbukkanó É, a „nagy pocsoló” látványán. Ady Endre nevét viseli a szülőfalu, ahol meglátogattuk a kis szalmatetős és a nagyobb kismesesi úriházat. Ez utóbbiban vannak kiállítva Ady Endre költőnk fennmaradt tárgyai, iratai.

Tovább indultunk kis csapatunkkal Tasnádra, ahol az ottani református tiszteletes úr már várt bennünket. Elkísért bennünket Szödémeterre, Kölcsey Ferenc születési helyére, aki nemzeti

imánk, a Himnusz költője. A templom kis kapaszkodón áll Isten segédelméből, a kis imaterem pedig a templom udvarán van Kölcsey néhány iratával. Maroknyi csapatunk elénekelt a Himnusz a templomban, amely javítás alatt van, így a szó szoros és átvitt értelmében is a lyukas fedemen keresztül az égbe láttunk. Megkoszorúztuk a templomkertben álló Kölcsey emlékszobrot.

Visszatérőben, a kedves tasnádi tiszteletes úr behívott bennünket a tasnádi templomba. Itt is folyik a küzdelem az évszázados, mozgó, vizesedő falak megtartásáért. Együtt „emeltük fel a szívünket az Úrhoz”, majd közös énekessel elbúcsúztunk. Buszra szálltunk, és hamarosan előtűntek a szilággyorsági dombok, annak tövében pedig szülőfalum, Sarmaság. A templom előtt vártak a rokonaim, barátaim, ismerőseim, akik elszállásoltak bennünket. A vasárnap délelőtti istentiszteleten Katona Gyula esperes úr hirdette Isten ígését. Püsk Attila sarmasági református lelkész véggezte a keresztesítési szertartást, amelyben határon túli és határon inneni magyar gyermekek Krisztusban való eljegyzésének tanúi lehettünk. Számomra magasztos érzés volt.

A templom előtt találkoztam a kedves vendéglátóinkkal, rokonok, barátok jöttek oda hozzánk elbúcsúzni, kezét fogni. Jó volt otthon lenni.

Hazafelé Zilahon megálltunk a főtérren, fényképezkedünk a Wesselényi szobornál, aki jobbjait felszabadította. Megnéztük Ady Endre gimnáziumát. A legközelebbi megálló Csucsra volt, ahol a Boncza kastélyt néztük meg. Itt élt néhány évet Ady Csinszkával, majd innen költöztek Pestre. A csucsai sziklás hegyoldalon leereszkedve folytattuk utunkat hazafelé. A Királyhágó teraszos éttermében költöttük el meleg estebédünket.

Estefelé járt az idő, mire hazaértünk. Nekem nagy öröm volt, hogy együtt lehettünk és hazataláltunk, kerestük és megtaláltuk, ami összeköt bennünket.

Dr. Forvith Erzsébet

Megjelenik a Magvetés konferenciakötete

Immár hatodik alkalommal rendezte meg egyházközségünk a Magvetés Református Konferenciát a Békés-Tarhosi Zenei Napok keretében. A hat év alatt számos kiváló előadó fordult meg Békésen, és tartott értékes előadást. 2010-ben a Békési Református Egyházközség a Békés megyei önkormányzat támogatásával megjelentette a 2008-2009-2010. év előadásait, de azóta három újabb év telt el, és tervbe vettük, hogy a Békési Harangszó 2013/2. számával egy időben megjelentetjük a konferenciakötet második, bővített kiadását. A könyv tartalmazza a 2011-2012-2013. év előadásait is. A rendezvénysorozatot Katona Gyula és dr. Petneházi Zsigmond szervezi immár hat éve fáradhatatlanul. 2008-ban a Biblia éve jegyében jártak neves tudósok a városban, 2009-ben pedig Kálvin Jánosra emlékeztünk, 2010-ben az ökumené, 2011-ben a város 1711-es újjáalapítása volt a téma. A református iskola alapításának 460. és egyházi visszavétele 20. évfordulójáról 2012-ben emlékeztünk meg. 2013-ban a Heidelbergi Káté volt a téma. A kötetet kiegészíti Bagita Attila kátéről szóló megemlékező történelmi tanulmánya is.

A könyvben minden évhez színes fényképmelléklet járul, amelyeken a médiapartnereknek (BékésMátrix, Békési Újság) köszönhetően az előadások egy-egy pillanatát örökítettük meg.

A könyvet ez alkalommal is Mucsi András presbiter szerkesztette. Tördelés és nyomdai kivitelezés: Földesi és Társa Bt. nyomdája, Dévaványa.

A kötet a Békési Református Egyházközségnél szerezhető be.

David Livingstone

1813-ban, 200 éve született egy szegény skót családban. Apja vallásos ember volt, aki aktív misszió munkát végzett a környéken, vasárnapi iskolában is tanított. Családjával a református Skót Egyház tagja voltak, de amikor David fia 19 éves volt, kiléptek onnan, és a szintén református Kongregacionalista Egyház tagjai lettek. David 10 éves korától kezdve 16 éven át a helyi gyapotmalomban dolgozott, de képezte magát és Glasgowban teológiát hallgatott. Mivel vonzotta a misszió, belépett a Londoni Misszionárius Társaságba. A rabszolgaság elszánt ellenfele volt. Londonban orvosi tanulmányokat is folytatott, lelkésszé is szentelték. Kínába szeretett volna utazni, de oda az ópiumháború miatt nem mehetett, így 1840-ben Dél-Afrikában kötött ki. Afrika korábban be nem járt vidékeit járta be, ahol misszionált. 1845-ben feleségül vette Mary Moffat misszionárius-leányt. Afrika déli és középső vidékeit fedezte fel, így a Zambézi-folyó vízgyűjtő területét. Különösen érdekelte a Nílus forrásvidéke. Első európaiként jutott el a Viktória-vízeséshez. Élete vége felé hat évre „eltűnt”, megszakadt a kapcsolata a külvilággal. 1873-ban malária és vérhas következtében hunyt el. Szívét Afrikában, testét Londonban, a Westminster apátságban helyezték végső nyugalomra. Életműve ösztönzően hatott a rabszolgaság betiltására, a misszió felkarolására és a földrajzi felfedezésekre. A XIX. század végi viktoriánus Anglia egyik legnépszerűbb alakja lett.

GYÜLEKEZETI ANYAKÖNYVI HÍREK

(2013. március 27 – 2013. szeptember 05. között)

Megkereszteltettek: Ticz Nándor, Szabó Tünde, Molnár Pocsaji Márk, **Durkó Boglárka Adrienn, Wachtler Péter, Gurbai János, Módi Krisztián, Sas Anikó Mónika, Sziegl Máté, Birizdó Lajos (Kamut), Birizdó Norbert (Kamut), Birizdó Zoltán (Kamut)**, Baráth-Hajmássy Viktória, Horváth Erika Virág, Rakonczás Regina, Rakonczás Erik, Erdélyi Borbála, **Puskás Ágota, Jenei Nikolett**, Kertész Lajos, Sebestyén Tamás, Sebestyén Zsolt Imre, Sebestyén Anita, Sívó Irén Anita, Köpe Renáta, Köpe Dóra, Vig Levente, Mucsi Gréta, Szilágyi Gábor, Nagy Edina Éva, Szűcs Levente, Balog Luca, Gábor Nóra, Háló Anna Nikola, Földesi Zsolt, Szabó Aliz, Mihácsi Léna, Zubán Noémi, Barát Bálint Ferenc, Kurucz Attila István, Szöllősi Levente, **Szöllősiné Nővé Tímea**, Hegyesi Luca, Hegedűs Alex Aamir, Arató Tímea, **Vigh Tamás**, Szabó Hanna Petra, Balog Csilla, Poros Győző András, Poros Barbara Kitty, Konkoly Balázs Attila, Fűri Marcell, Garbai Gréta, **Mesteriné Polgári Ágnes, Foltinné Weidmann Edina és Varga Csilla**. (Felnőttkereszttség vastag betűvel szedve.)

Konfirmált: Durkó Boglárka Adrienn, Wachtler Péter, Hanusz Gréta Kata, Derányi Edit, Bélteki Dániel, Földesi Zsófia, Gurbai János, Kiss Nikolett, Laukó Cecília, Megyeri Réka Rebeka, Módi Krisztián, Mucsi István Márk, Pocsai Julianna, Pocsai László, Püski Imre, Püski Mónika, Sas Anikó Mónika, Szabó Dániel, Szabó Petra, Szabó Roland, Sziegl Máté, Szilágyi Csuta Gergő, Birizdó Lajosné Szilágyi Tünde (Kamut), Birizdó Lajos (Kamut), Birizdó Norbert (Kamut), Birizdó Zoltán (Kamut), Puskás Ágota, Jenei Nikolett, Szöllősiné Nővé Tímea, Vigh Tamás, Mesteriné Polgári Ágnes, Foltinné Weidmann Edina és Varga Csilla.

Házasságukat megáldatták: Varga Miklós és Fazekas Csilla, Hajdú Gábor és Gutti Evelin, Horváth Tamás és Puskás Ágota, Lévai Balázs és Kis Adrienn, Fehér Csaba és Varga Emília, Fekete Tamás és Király Dóra, Wachtler Péter és Laukó Erika.

Elhunytak: Özv. Herbert Károlyné Géro Eszter Sára (87), Polgári Istvánné Farkas Mária (73), özv. Varga Andrásné Hegyesi Zsófia (89), özv. Kiss Sándorné Harmati Mária (99), Szántó Gábor (80), Megyeri István (78), Kiss-Pál István (79), Csapó Lászlóné Almási Eszter (87), Békési Sándor (68), özv. Kozma Sándorné Fejes Julianna Sára (81), D. Szabó Imre (81), özv. Dani Antalné Máté Irén (95) – Kamut, özv. Boldizsár Tiborné Gaál Magdolna (83), Barabás Katalin Kanál Katalin (89), özv. Sívó Lászlóné Vágási Erzsébet (84), Szabó Imréné Vári Mária (77), özv. Csarnai Gáborné Fésüs Anna (90), özv. Oláh Istvánné Nánási Erzsébet (75), Szabó László (86), Szabó Mária (87), Kertész Mihályné Baji Eszter (66) – Kamut, Kovács Gábor (86), Hamza István (41), Kocsány Zoltán (63), Kovács Lászlóné G. Nagy Anna (84), Salamon Mihály (52), özv. Dancs Gáborné Eszlári Ilona (80) – Bélmegyer, Pankotai János (48), özv. Vitárus Ferencné Bereczki Mária (79), Szeljak György (78), Szabóné Tarkovác Mária (49), özv. Kis Lászlóné Haszon Irén (81), Kmetykó Mihályné Szabó Erzsébet (84) – Bélmegyer, Kiss Károly (58), özv. Domokos Józsefné Andor Ilona (81), Varjú János (78) – Bélmegyer, Németh Istvánné Hajdu Eszter (84), özv. Matyi Mihályné Szilágyi Eszter (88) és Herczeg Gáborné Kiss Eszter (91).

Jézus mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz én bennem, ha meghal is, él, s aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha.” (Jn 11,25-26.)

Évfordulók

- 400 éve, 1613. május 1-jén választották Erdély fejedelmévé Bethlen Gábort.
- 325 éve, 1688. augusztus 31-én halt meg John Bunyan, a Zarándok útja szerzője.
- 300 éve, 1713. október 1-jén született Ráday Gedeon református főgondnok, irodomszervező és mecénás.
- 225 éve, 1788. július 8-án született meg Poroszországban a türelmi rendelet.
- 175 éve, 1838. augusztus 24-én halt meg Kölcsey Ferenc.
- 125 éve, 1888. június 4-én született Victor János református lelkész, teológiai tanár, az ökumenikus mozgalom zászlóvivője.
- 100 éve, 1913. június 25-én született Koncz Sándor református lelkész, sárospataki teológiai tanár.
- 75 éve, 1938. augusztus 23-án volt az első magyar református világgyűlés.